

"Niin on Jumala rakastanut maailmaa, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän."
(Joh. 3:16, pienoisevankeliumi)

Sinuttua adventin ja joulun aikaa Sinulle, ystäväni!

Kovassa kiireessä laadin kirkkomme joulumainoksen, enkä ollut siihen ollenkaan tyytyväinen, mutta sittemmin joku antoi siitä hyvää palautetta – ja nyt iloitsen mainoksesta itsekin. Ennen kaikkea siksi, että sen keskiössä, sydämen sisällä, lukee selvin kirjoitusmerkein pienoisevankeliumi. Olemme nyt jakaneet mainosta tuhanteen viiteensataan talouteen. Uskon, että moni on lukeissut pienoisevankeliumin ja jäänyt sitä ehkä hetkeksi miettimäänkin, vaikka olisi kohta sen jälkeen heittänyt paperin roskakoriin. Tietysti rukoilemme, että mainos innostaisi edes muutamaa ei-kristittyä tulemaan kynttiläkirkkoomme illansuussa 21. joulukuuta.

Syksy on ollut kiireinen, mutta silti on tuntunut hyvältä saada ryhtyä jälleen pienten joulutilaisuuksiemme valmisteluihin, vähäisin voimin, mutta kuitenkin. Joulukuuseen ja yhteen isoon ikkunaan ostettiin uudet jouluvalot, niin että kirkko näyttää nyt eloisammalta uloskin päin.

Ensi sunnuntain saarnatekstinä on Marian riemullinen kiitosvirsi Elisabetin luona (Luuk. 1:46-55). Hänellä oli ollut muutama päivä aikaa sulatella enkeli Gabrielilta kuulemaansa valtaisaa uutista: Jumala oli valinnut hänet jo aikojen alussa Adamille ja Eevalle lupaamansa Messiaan, Pelastajan, äidiksi! Miten uskollinen ja luotettava Jumala onkaan! Miten selkeä onkaan maailmanhistoria Jumalan suunnitelmien valossa ja miten varmoissa käsissä ihmiskunnan historia on myös tästä eteenpäin! Aabrahaminkin ajoista oli kulunut jo kaksi tuhatta vuotta, mutta Jumala ei ollut unohtanut lupastaan. Lupaus täyttyisi nyt, Marian elinaikana, ja hänestä tulisi Messiaan synnyttäjä maailmaan.

Jumalan rakkautta pursuavaan pienoisevankeliumiin sisältyy yksi kirpaiseva suolarae: "jottei yksikään --- joutuisi kadotukseen". Kuin sivumennen sanottuna. Ilman tätä suolaraetta ei olisi joulua. Ei olisi tarvetta Vapahtajan syntymälle. Ei tarvetta Jumalan ikaikaiselle suunnitelmalle Paholaisen valtaan suostuneitten ihmisten pelastamiseksi. Koska kadotus on olemassa, ottakaamme kiitollisina vastaan Jeesus, jonka synnyttämistä Maria piti paitsi kunniatehtävänänsä myös välttämättömänä ihan omankin pelastumisensa kannalta: "Minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani". Sinullakin on lupa pitää Jeesusta aivan omana Vapahtajanasi. Jeesus iloitsisi, jos niin tekisit.

Eilen kuntosalilla kutsuin kirkkoa vastapäätä asuvaa naapurin isäntää kynttiläkirkkoon. Vastaus jäi hyvin mieleen: "Jo 27 vuotta olen asunut kirkon naapurissa, mutta en ole vielä kertaakaan astunut sinne sisälle." Tämä herra F. kertoi, ettei ole yhtä uskonnollinen kuin vaimonsa, joka on ottanut buddhalaisen kasteen. 'Kaste' tarkoittaa kuulemma sitä, että

kastettavan pään päällä liikutellaan hiustenleikkuusaksia. Päätä ei kuitenkaan ajella puliksi, niin kuin papeiksi ja nunniksi ryhtyvillä. Elän toivossa ja rukouksessa, että herra ja rouva F. tulevat kynttiläkirkkoomme! Mitäpä siitä, vaikka joutuisinkin toivossani pettymään!

Midorikko -lasten joulu 8.12.

Kiitos rukouksista lapsityön puolesta! Kiitos Herralle, joka antoi meille tällä kertaa neljä lasta. Kokous vaati paljon valmisteluja, mutta vaivannäkö tuli palkituksi sillä, että lapset olivat koko puolentoista tunnin ajan innokkaasti mukana. Tällä kertaa minun ei tarvinnut pitää opetusosuutta, koska olimme pyytäneet seurakuntaan vieraaksi raamattukoulun rehtori Kawan. Hän myös saarnasi aikuisten jumalanpalveluksessa. Teillekin jo ennestään tuttu Kosuke (13 v.) toi mukanaan sekä pikku siskonsa että yhden ystävänsä (12 v.). Aivan uutena oli mukana ensikertalainen Itsuki-poika (8 v.), joka ei osannut kertoa osoitettaan. Hän tuli kirkkoon aivan yksin.

Koulun portilla mainoksia jakaessamme iso osa lapsista porhalsi ohi haluamatta ottaa vastaan mainosta. Eräs pikku tyttö sen sijaan totesi mainoksen nähdessään: "Minä ehdottomasti haluan tulla!" Ei hän kuitenkaan tullut. Eivät varmaan vanhemmat olleet antaneet lupaa.

Mediataitojen opiskelua

Marraskuun puolivälissä kokoonnuimme WJELC:n (Länsi-Japanin ev.lut. kirkon) työntekijäkokoukseen Hiruzeniin. Luennot piti tällä kertaa ulkomaalainen vieras, Harald Endresen Norjan Noreasta (Norea Media Mission). Tulkkina oli Koben seminaarin rehtori Masaki. Saimme kuulla ja nähdä hyvin havainnollistettua opetusta nykymedian mahdollisuuksista evankelioimistyössä. (Meillä täällä Midorigaokassa ei ole tällaisia taitoja omaavaa henkilöä, niin että me yritämme edelleenkin evankelioida vanhoin metodein kuten paperisia mainoksia jakamalla.) Kirkko ja lähetysjärjestöt tarvitsevat palvelukseensa kipeästi nuoren sukupolven edustajia, jotka osaavat tehdä työtä myös nuoret ihmiset paremmin tavoittavalla tavalla.

Koben luterilaisen teologisen seminaarin (KLTS)

hallituksen kokous oli 29. marraskuuta. Tällä kertaa mukana olivat hallituksen jäsenten lisäksi myös kahden ylläpitäjäkirkon (WJELC ja Kinki) sekä kahden ylläpitäjälähetysjärjestön (NLM-J ja SEKL-J) johtajat. Seinältä kokousta seuraa yksi seminaarin perustajista, tanskalainen tohtori Winter, joka palasi sotien jälkeen takaisin Japaniin 75-vuotiaana. Hän opetti seminaarissa kuolemaansa saakka, yli 90-vuotiaaksi asti, niin että hänet on myös haudattu Kobeen. Vakiopuheenaiheita

kokouksissa ovat olleet opintoihin hakeutuvien vähyyys ja siitä seuraava seminaarin heikko talous sekä opettajakunnan ikääntyminen. Miten näille kolmelle alueelle saisi vahvistusta?

Monenlaisia talouden tukimuotoja on kehitelty. Neljä vuotta sitten SEKL:n nuoret lähetit ehdottivat Walk & Run -tapahtuman järjestämistä. Idea hyväksyttiin ja tapahtumasta on tullut yllättävän suosittu. Siinä on japanilaisille uutuuden viehätystä. Tapahtuma on tuottanut seminaarin budjetin katteeksi kiitettävästi tuloja. Ideahan on se, että kukin juoksija tai kävelijä hankkii itselleen sponsoreita, jotka sitoutuvat tukemaan seminaaria tietyllä rahasummalla (esim. 1 eurolla) jokaisesta 440 metrin kierroksesta, jonka hän

juoksee tai kävelee tunnissa. Itse osallistuin tänä vuonna tapahtumaan ensimmäisen kerran. En kuitenkaan ehtinyt kalastella sponsoreita, koska päätin osallistumisestani vasta tapahtumapäivän aamuna. (Kiireisen marraskuun takia en uskaltanut ilmoittautumaan etukäteen.) Muutama seurakuntalainen päätti tukea verkkaista juoksuani (17 kierrosta) jälkikäteen. Ehkä ensi vuonna rohkenen lupautumaan ajoissa, jos Jumala suo. Kuvassa venytellään ennen starttia.

-lliset kiitokset kaikesta muistamisesta! Paperipostia olen saanut seuraavilta: Tuula R., Marke, Marjatta & Ullamarja, Liisa S. KIITOS! Joulupostista kiitän myöhemmin.

Rukousaiheita

- Kynttiläkirkko. Saarna: past. Ishizaki; paimenina kolme lasta.
- että kutsutut tulisivat.
- loppuvuoden raportoinnit ja muut kirjalliset työt

Rakenna tulevaisuutta lähetyslahjoilla

Osta lahjakortit: www.kylvaja.fi/lahetyslahjat

Lämpimin jouluterveisin, Lea

Kirjeen tilaus tai osoitteenmuutokset: osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Jos haluat maksaa kannatusmaksua, laita tiedonanto-osaan: Lea Lukan työlle sekä oman seurakuntasi nimi TAI mieluiten käytä pelkkää viitenumeroa, jonka saat kysymällä Irene Maliselta Kylväjän toimistosta (puh. 09-253 254 27 tai 044-5958252 tai irene.malinen@kylvaja.fi). Viitenumero löytyy myös osoitteesta <http://www.flom.fi/index.php?talous/viitenumero>. Valitse ensimmäisestä lokerosta lähetin nimi ja toisesta lokerosta seurakuntasi nimi. Esimerkkejä viitenumeroista: Eura 38051 4368; Jämsä: 38051 41475; Karvia: 38051 44346; Parkano: 38051 44566; Pudasjärvi: 38051 42490; Sääksmäki: 38051 41815. **Tilinumero alla.**

Kirjeen postitus: Eila ja Timo Kiema, eila.kiema@kotinet.com

3/3